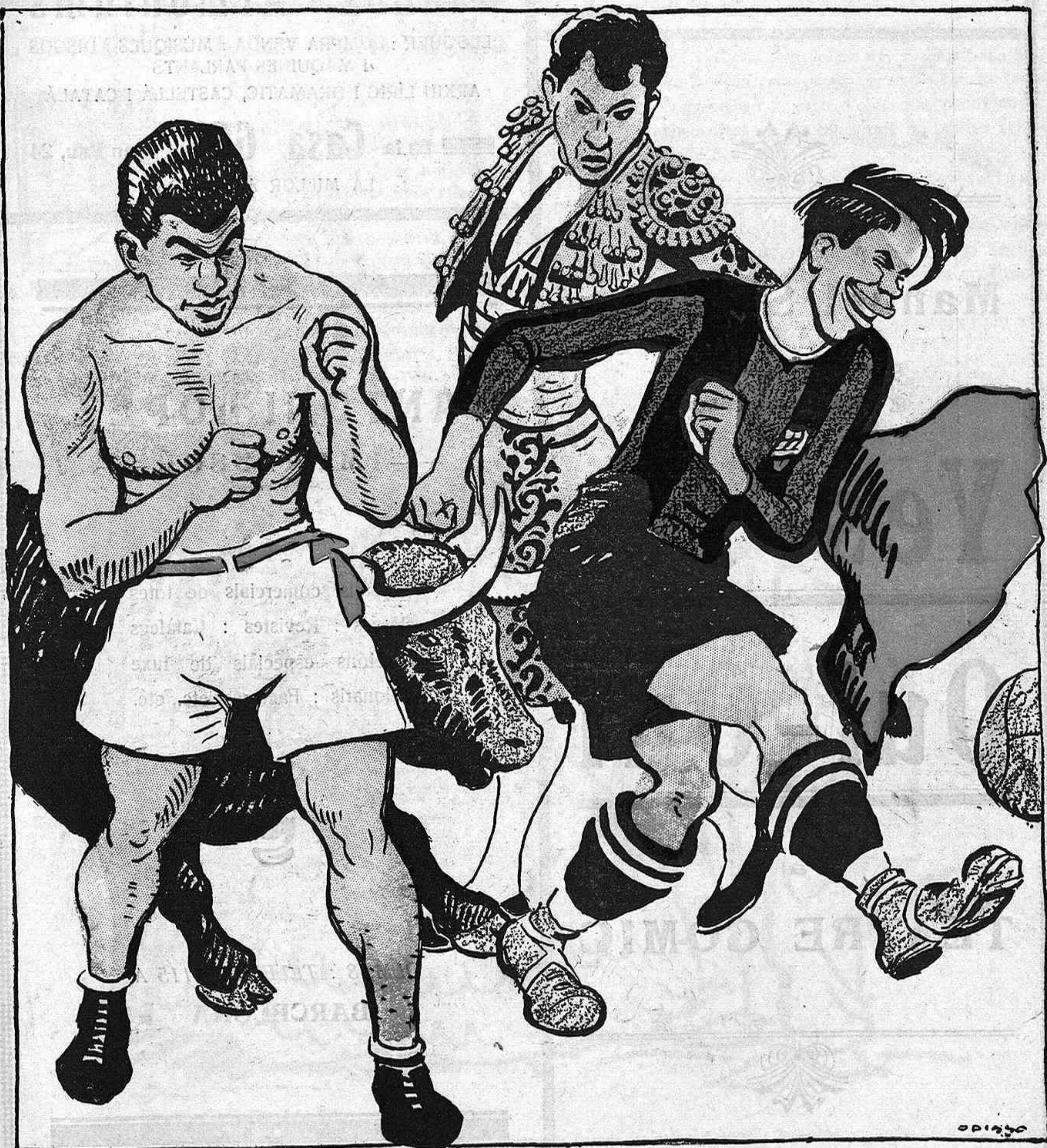

Barcelona 7 de mayo de 1926

L'Esquella de la Torratxa

ANY XLIX Núm. 2446 :-: 15 cts. :-: Atrassats 30

L'ART DEL NOSTRE TEMPS

La clatellada, les banyes i la cossa.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui, Companyia francesa de l'eminent actriu *Charlotte Lysés*.

Tarda: LA 8.me FEMME DE BARBE-BLEU. Nit: L'HOMME D'UN SOIR. Diumenge, a dos quarts de quatre: LA VENTAFOCS. A dos quarts de sis: EL MISTIC, per l'*Enric Borrás*. Nit, comiat de la companyia de Mme. Lysés, amb l'obra BANCO.

Es despatxa a Comptaduria.

Manuel Sugrañes

presenta les
grans revistes

Yes-Yes

Oui-Oui

al

TEATRE COMIC

BICICLETES
MOTOR
Accessoris i Sports

SANROMA

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

Pianos - Armoniums

LLOGUER : COMPRA VENDA : MÚSIQUES : DISCOS
I MAQUINES PARLANTS

ARXIU LÍRIC I DRAMATIC, CASTELLÀ I CATALÀ

Es la **Casa GOL**, San Pau, 24
LA MILLOR ASSORTIDA

ANTONI LOPEZ

— IMPRESSOR —

Treballs comercials de totes
classes : Revistes : Catàlegs
Edicions especials de luxe
Talonaris : Factures, etc., etc.

OLM, 8 : TELEFON 4115 A

◀ BARCELONA ▶

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

L'escudella i la carn d'olla

ra que els dos plats nacionals de la terra catalana, que són l'escudella i la carn d'olla, que han nodrit als catalans, conservant la salut i la raça durant molts anys, per no dir alguns segles, mereix que nosaltres, els escriptors, els hi dediquem quatre paraules de comiat, encara que sigui en forma d'epitafi, perquè, sobretot els que hem arribat als quaranta anys de la vida, tenim de reconèixer que almenys durant els nostres primers vint anys de l'existència mortal i terrena, hem estat nodrits per aquests dos plats que avui se'n van a la posta de sol dels guisats.

Com tots els que escrivim i llegim—si són del nostre temps—podem fer una observació, que és la que segueix:

Nosaltres, des de què vàrem entrar en ús de raó, fins que vàrem sortir del domini de la família, cada dia de l'any, exceptuant els diumenges, alguns dijous, els tres dies de setmana santa i els divendres de Quaresma, en els quals—diumenges i dijous menjàvem arròs amb pollastre, o amb peix, i a la Quaresma sopa de rap—vàrem tenir de passar per l'escudella i la carn d'olla, que, acompanyada per l'entrant i postres—a les cases que ho podien fer—era el nostre pa de cada dia.

Doncs, bé: nosaltres, per la nostra part, i parlant amb tota la imparcialitat de la crítica culinària que ara mor, com tenim de morir tots, direm, per fer un paral·lel entre aquests dos plats famosos, que si amb vint anys seguits de menjar-ne l'escudella, no ens hi vàrem poder acostumar mai, i cada dia la vàrem menjar per força—de la carn d'olla no ens en cansàrem mai, i encara en menjàriem ara, fins al punt de fir-mar-hi per tota la vida.

FRANCESC PUJOLS

LES MODES D'ARA

- Ja ho veus: mentre tu fumes, jo m'he d'estar a la cuina.
—Tot canvia!
—I ca! Hi han coses que no canvien pas!

LA JOVENTUT D'ARA

La joventut d'ara és una cosa veritablement llastimosa i desagradable. Ens referim a la joventut masculina. La femina des de fa molts anys està deixada de la mà de Déu. R. I P.

Nosaltres ens pensàvem que amb això de la cultura física la joventut hi sortiria guanyant. I no: hi ha sortit perdent. La cossa i la clatellada, que avui estan a l'ordre del dia, han creat una raça de bèsties, però de bèsties inútils. Els joves d'avui són uns cretins que llegeixen periòdics esportius i novel·les pornogràfiques, que omplen els cabarets infectes i deixen buits els teatres, i que van pel carrer disfressats d'una manera grotesca.

Ja heu vist quins pantalons porten els joves d'ara? Per atrevir-se a sortir al carrer amb uns pantalons així, s'ha d'ésser idiota de naixement. Són uns pantalons que ho semblen tot menys pantalons: uns enagos, uns llençols, unes banderes, una bata. Cap persona honrada és capaç de portar uns pantalons com els que porten els ximplers de Barcelona.

Però aquests nois, aquests beneits, aquests cretins, aquests carnestoltes, no en tenien prou amb lo dels pantalons. La seva idiotesa necessitava un més ample camp d'acció. I s'han tallat els cabells a la garçonne. Així, amb aquests pantalons i els cabells tallats com una cupletista, surten aquests joves (?), aquestes mones, aquests homes d'imitació, a passejar a la Rambla.

La gent, les persones decents, les persones de debò, al veure'ls, crida, avalota i riu. Això, matar amb el ridícul, ja està bé. Però nosaltres creiem que no n'hi ha prou. El pecat de ximpleria és un dels pecats que mereixen càstig més greu. La ximpleria mereix garrotada seca.

VIRAI

COSES DE L'EPOCA

Fa uns quants dies, va ésser suspesa La Epoca. Després d'una petita època, ha tornat a reaparèixer La Epoca. Es allò que es diu, coses de l'època.

UN DESCONEGUT

Fa poques setmanes, un bon home barceloní volia una parada a un mercat. Estava ja tip de cercar-ho sense poder-ho aconseguir. Per fi trobà una recomanació. El regidor que l'apoià li prometé que tindria el lloc. L'home, llavors, ja s'ho veié segur.

Un dia en parlà a un amic.

—I, qui és el regidor que et protegeix?—li demanà.

—El senyor X—i li digué el nom, que és el d'un regidor que es féu cèlebre parlant del Grup Escolar Pere Vila i darrerament d'un projecte de convertir en monumentals les cases de la Plaça de Catalunya.

—Ah, a aquell n'has parlat? No ho tindràs pas. No és regidor. Es pensa ésser-ne i ho diu a tothom. No en treuràs res.

L'home s'indignà. Anà a trobar al regidor per a dir-li que ja sabia la veritat. El regidor—que era autènticament regidor—proposà anar amb ell a l'Ajuntament per a convèncer-lo.

Hi anaren. El regidor passà la porta, i cap municipal no el saludà, puix no el coneixien. Per fi, el regidor s'en-carà amb un.

—Coneix el regidor senyor X.

—A l'oficina d'informacions li diran qui és.

El bon home que volia la parada al mercat, marxà sense ni despedir-lo.

CRISI

El "Nuevo" era un teatre que estava de desgràcia. Feia molt temps—molt!—que no hi anava ningú. Alguns mal intencionats diuen si d'això en té la culpa el veterano Pauet Gorgé, que té jettatura.

*Sembla que amb la Cançó d'amor i de guerra la sort del teatre ha canviat. En el "Nuevo" ja ningú parla de la crisi, ja ningú es recorda de la crisi. El "Nuevo" s'omple cada tarda i cada nit. Sembla que donguin cupons. La majoria de la gent ja ha vist l'obra varies vegades. A la taquilla ja han posat varies vegades el rètol de *Despachadas todas las localidades*.*

Per cert que, com que no el feien servir, després de molt buscar, el trobaren florit, vell, en un estat veritablement llastimós.

L'hereu Gatvell

L'hereu del gran mas Gatvell diuen que demà se'ns casa, cal que prepari la pell la dona que entri a sa casa.

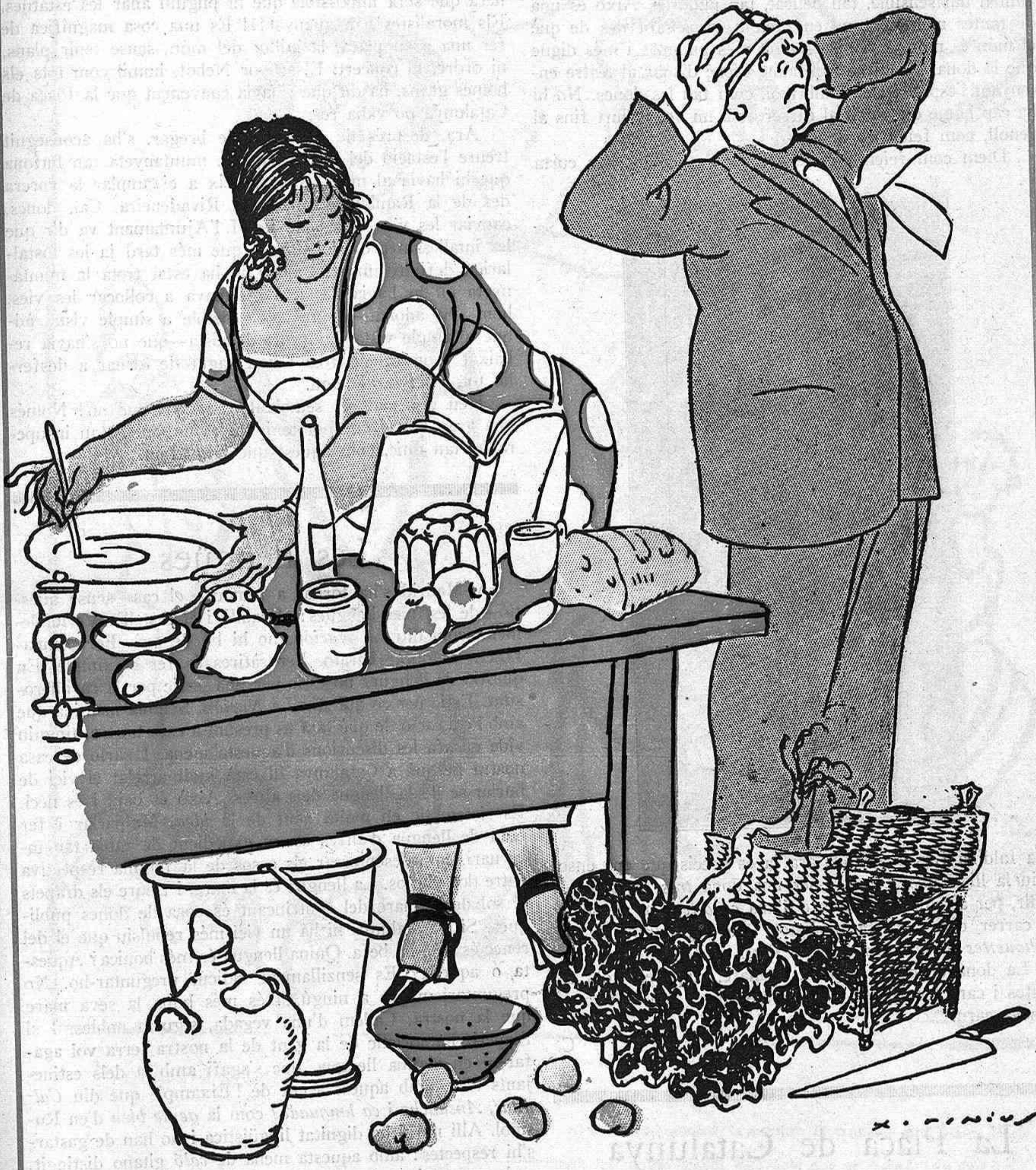
No fa més que rondinar i no troba res ben fet; té molt pesanta la mà; cada paraula un reneç.

Jo havia estat mosso d'ell i com que veia lo que era, tot seguit vaig fê el farcell, i avui encara m'espera.

Vaig a avisar a l'Agneta per a dir-li que he marxat; és massa bona, pobretal, per un home tan malvat.

Si la fan casar per força com que amb ell hi ha de patí, li dic que no es deixi torça, i si es vol casar amb mi.

J. SALVATELLA P.

UNA VÍCTIMA

—I com m'ho he de menjar tranquilament tot això, si val una fortuna?

La dona d'ara

Diuen—des de què el món és món—que la dona és un animal tan sensible, tan delicat, tan pudorós. Això és una de tantes mentides que ens venim empassant des de què el món és món. L'home és molt més pudorós i més digne que la dona. No hi ha cap home capaç d'anar al teatre ensenyant l'espatlla i el llombrícol, com fan les dones. No hi ha cap home que surti al carrer amb un vestit curt fins al genoll, com feien les dones.

Diem com feien perquè ara ja els sembla poc curta

una faldilla fins al genoll: ara ja és precís que ens ensenyin la lligacama. Per a ésser una dona *très parisien*, és a dir, per a tenir tot l'aspecte d'una *cocotte*, s'ha de sortir al carrer com aquesta modisteta que reproduïm de les *Silhouettes parisiennes* de *Ruy Blas*.

La dona de casa, l'esposa, la mare, adquireix tots els gustos i característiques de la infame dona que fa fira de la seva carn.

C.

La Plaça de Catalunya

La Plaça de Catalunya—l'obra del cèlebre Nebot, l'home més savi i més artista i més gran del món—torna estar feta una delícia. Ara, allò torna a quedar com una ciutat després d'un terratrèmol.

El senyor Nebot digué a un periodista que el seu projecte quedava del tot canviat. L'endemà l'alcalde ho desmentí. Però el cert és que hom hi veu les modificacions.

Les estàtues, digué el senyor Nebot, seran suprimides; i no obstant la nota i les paraules de l'alcalde, nosaltres veiem que transformen els pedestals en columnes, de manera que serà impossible que hi puguin anar les estàtues. Els moralistes han guanyat!!! Es una cosa magnífica de fer una gran plaça, la millor del món, sense tenir plans, ni ordre, ni concert. El senyor Nebot, humil com tots els homes grans, ha dit que s'havia convençut que la Plaça de Catalunya no valia res.

Ara, després de dos anys de bregar, s'ha aconseguit treure l'estació del metrò, aquella muntanyeta tan bufona que hi havia al mig. Es procedeix a eixamplar la vorera des de la Rambla al carrer de Rivadeneira. Cal, doncs, canviar les vies dels tramvies. I l'Ajuntament va dir que les intallessin provisionalment, que més tard ja les instal·larien definitivament. I quan ja ha estat treta la muntanyeta on hi havia l'estació i s'anava a col·locar les vies, hom s'ha adonat—és una cosa visible a simple vista, àdhuc a simple vista d'un curt de vista—que no s'havia rebaixat prou aquell tros. I han hagut de tornar a desfer-ho tot, i fer-ho de nou.

Heu vist mai res semblant? Es clar, que no! Només una gran ciutat que pot tenir un Ajuntament tan insuperable, tan únic, com aquest que ara tenim.

Les llengües

A Madrid s'ha tornat a remoure el cas—sense qüestió—de les dues llengües: el català i el castellà. Veritablement, com diu *La Nación*, no hi ha de què. Fer comparances és obrar barato. Fer sàtires és fer el ximple. En qüestió de llengües no estic per una, estic per la cavallerositat. Estic per ço que diu *La Nación*. Sembla mentida que amb l'educació de què tant es presum a casa nostra, tinguin vida encara les discussions d'aquesta mena. I parlo de casa nostra perquè a Catalunya hi està molt arrelat el vici de burlar-se de la llengua dels altres. Això és baix i és neci. Es sistemàtic en molta gent de la *idea*. Malparlar i fer befa de llengua d'altres és un expedient de ràbia tan tavernari, com desenterrar els ossos de la família respectiva entre dos pinxos. La llengua és la mare, i treure els drapets al sol de la mare del contrincant és cosa de dones públiques. Si a Catalunya hi ha un vici més repulsiu que el del renec és aquesta befa. Quina llengua és més bonica? Aquesta o aquella? Es senzillament ridícul preguntar-ho. No preguntariem pas a ningú si és més bona la seva mare que la nostra. Callem d'una vegada, siguem nobles. I si l'esperit humorístic de la gent de la nostra terra vol agafar-se en alguna llengua, que s'agafi amb la dels estiuejants *chic*, amb aquest argot de l'Eixample que diu *Cal·ditas*, *Ansanca* i *ca languado!* com la *gente bien* d'en Rusiñol. Allí no hi ha dignitat lingüística i no han de gastar-s'hi respectes: amb aquesta mena de *caló* gitano distingit, amb aquesta barreja que ofèn a totes les llengües barrejades s'hi pot fer brometa sense escrúpols. Aquest argot gitanesco, sainetesco, és una figureta gramatical, una pallasada, i les pallasades ja són per riure. Però, per Déu, no fem més l'ase parlant de llengües nobles com la catalana i la castellana, si no és amb el sagrat respecte que es mereixen una i altra.

TANYUS

QÜESTIÓ DE GUSTOS

—Dos anys enrera, la veritat, et trobava molt lleig. Però amb les modes d'avui, què vols que et digui?, te'n fas interessant de debò.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA PREVIA CENSURA GOVERNATIVA

LES PUBILLES

LA DEL VALLÈS

LA DE VILA

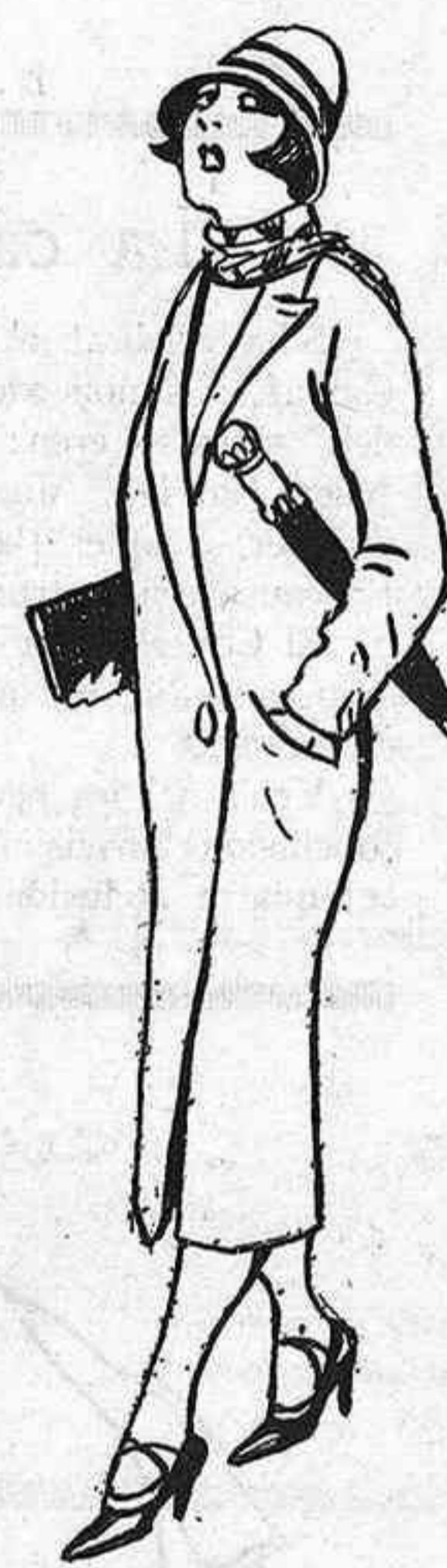
LA DE POBLE

LA NOSTRA

LA DE CIUTAT

LA DE CASA BONA

LA DE CASA DOLENTA

XERRAMEQUE
ARTÍSTIQUES

A L'AIGUA I A L'OLI — LA TORNA

L'art, com la lògica i la literatura, té les seves paradoxes; ara mateix ens trobem que en les exposicions de pintures actuals l'aigua va damunt de l'oli. Que això no és una paradoxa? Tan se val! Es, però, una veritat com un temple; i sinó pregunteu-ho a l'"Agrupació d'Aquarellistes de Catalunya", la qual celebra a la "Sala Parés" la seva dotzena exposició anual i espera la visita dels meus llegidors.

Una vuitantena i pico d'aquarelles escollides, degudes a més de trenta artistes, també escollits, es troben reunides a la històrica Sala, sots la presidència espiritual de mestre Toni Maura i del nostre malaguanyat Joan Baixas, el qual també era un mestre de l'aquarella. Entre els peixos grossos que cal senyalar, s'hi troben Dionís Baixeras i Laurà Barrau, que diuen: "Aquí sóc jo!" F. Bonnin, el qual, pintant aquarelles resulta un canari de primera;

Josep C. vil, que deixa blau a qui mira la seva barca; Pep Camins, amb dos bonics bocins *Del nostre jardí*, que només és seu; Planas Doria, colliter de *Fruit d'or* per als pollastres; Lluís Roig Enseñat, ensenyant-nos quatre paisatges ben construïts; Pau Sabaté, bon colliter de *Flors*; Domènech Soler, pintor urbà i rural en una peça; Torras Farell, que sap fer *Bons amics* i bodegons positius, i Joan Vall Clusas, mig poeta i mig pintor i aquarellista sencer. També en vénen al magí un bonic *Estudi de figura* (àlies retrat), del jove Galofre Surís, i un *Moble de saló*, estil Lluís XV, de l'artista Encarnació Bosch de Gómez, ben cuidat de debò.

Altres aquarellistes ajuden a arrodonir el conjunt de l'interessant exposició; Miquel Aguilar, amb un bon *Corcò*; Josep Altimira, el de *Les damiselles amigues*; Gaspar

Camps, pintor de Minuets del segle XVIII; Masdeu Argelaga, home dotat de *Fantasia*; Andreu Pastor, expositor d'*Escardoters* ben senyors; Riera Mauri *Un entusiasta de la pintura*; Farré Albagés, que hi ha dut una bonica *Primavera*, bastant a la fresca, i Marcell Coll, Jaume Corrominas, Joan Fort, Pere Gorro, Agustí Llàcer, Roig Enseñat, Eduard i Umbert Santos (un coneixedor del *Poble Nou*), tots els quals fan un paper com el que han

utilitzat per a fer les aquarelles llurs. La meva enhorabona a l'*Agrupació*.

***

Fèlix de Pomés és un home alt i sapat que porta a dintre un ànima de gladiador romà, aficionat a la pintura. Això fa que tot el seu art sia calent, fort i sa; un art

de gimnàstica intel·lectual a l'aire lliure, que molts no poden pas fer.

Mercat, a Roses; *Plaça de Sant Domingo*, a Granada i *Areners*, són tres atletes, vull dir tres pintures valentes i ben tractades.

Ara, quan es dedica a fer senyores i senyoretes i algun que altre senyor, en Fèlix de Pomés ja és altra cosa, un veritable artista de saló; i qui diu de saló, diu "Galerías Areñas", que és on es poden veure les darreres obres d'aquest pintor d'empenta.

***

La torna de la setmana es trobava al "Círcol Artístic", on sots el patronat d'una colla de gent d'upa i d'intel·lectuals de mitja edat, ha tingut lloc una notable manifestació del camí que ha fet el gravat alemany en els darrers deu anys, en el qual hi estaven representats tots els artistes germànics capaços de fer i de dir alguna cosa de nou, sobresortint els esquerrans per la força d'expressió de les seves obres.

Heu's aquí una exposició que haurà fet obrir l'ull a més de quatre artistes novells.

C. ARBÓ

APTITUDS

- No sé com has tingut valor per a llençar-te a aquesta vida.
—Bah! Ja saps que tinc molt pit, jo!

Cercant perfecció

L'*speaker* de "Radio Barcelona", té una veu que transportada a les orelles dels que escolten, sona amb una tonalitat perfecta. Si afegim l'expressió acurada, seriosa—ço que vol dir gens còmica—i breu dels programes i anuncis, acabarem reconeixent que posseeix gairebé totes les dots excepcionals i necessàries per a sortir-se del pas airosament—que ja és molt!

Amb tot, però, hem de lamentar que li manqui quelcom per arribar al grau perfecte degut.

En mantes ocasions, sentim mastegar els noms Papel, Rosel i d'altres, que la revista de "Radio" ens anuncia amb Papell, Rosell, etc. No hi ha cap dubte que arreu on l'escoltin, provocarà una rialla mofeta que més tard s'ha de convertir en indignació forçosa, sobretot pels que sabem el vent d'on ve.

Jo aconsellaria doncs—sense ofendre'l— a l'*speaker* de "Radio Barcelona", que procuri en lo possible esmenar-se d'aquesta direcció imperfecció, que tot i semblant que passa desapercebuda, som molts que ens en adonem. És evident que resulta bon xic difícil tot això, però tanmateix amb constància i bona voluntat es vencen les més grans dificultats.

Si jo conegués aquest bon senyor, li diria a cau d'ore-

lla que obtindrà positius resultats estudiant el català. Tu, amic lector, si hi tens gota de confiança, encarrega-te'n i no dubtis del meu agraïment.

I... heu's aquí plantejat un esquema que va de dret a la perfecció.

XORCA DE TORDERA

La causa de Garraf

S'ha celebrat el Consell de Guerra per la causa de Garraf. Els nou xicots acusats de regicidi seien al banc dels acusats; eren: Jaume Compte, Antoni Argelaguet, Josep Garriga, Marçal Perelló, Deogràcies Civit, Emili Granier, Miquel Badia, Jaume Julià i Francesc Ferrer. La causa era instruïda pel senyor Fernández Valdés.

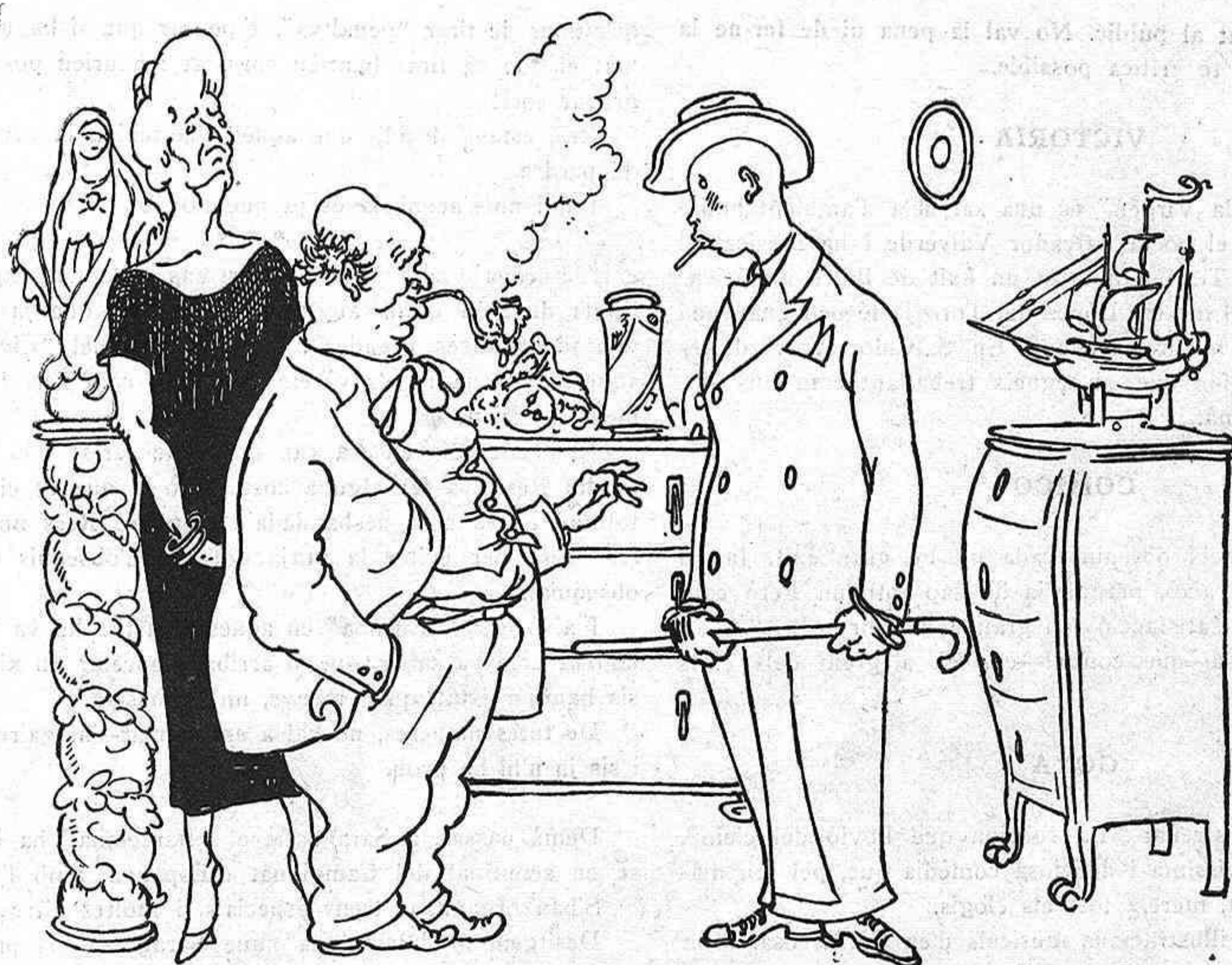
El Consell durà tres dies. La sala s'omplènà de gom a gom cada dia. Els processats acudiren al Consell de Guerra serens.

Veu's ací les penes que demanà el fiscal en les seves conclusions provisionals: una pena de mort, Jaume Compte; quatre reclusions perpètuas, Julià, Perelló, Garriga i

L'AMOR MODERN

- Tu series l'home ideal...si fossis periodista.
Avui un periodista vesteix molt.

A CASA L'ANTIQUARI

—Jo sóc un veritable enamorat de les antiguitats.
—Així que he vist a la seva senyora, ho he comprès.

Badía; tres de dotze anys i un dia, Ferrer, Civit i Argelaguet; i un de sis anys i un dia, Granier.

Les defenses, encarregades als lletrats senyors Jaume de Riba, Antoni Sansalvador, Joaquim Degollada, Camil Cervera, Rafel Closes, Joan Moles, Francesc Giron, Josep Bordes Gebhart i Frederic Roda Ventura, No u ho hem de referir ara, puix que ha estat la cosa més lleigida d'aquests dies.

La sentència és la següent: una cadena perpètua, Compte; quatre reclusions perpètuas, Julià, Perelló, Garriga i Badía; dos de dotze anys i un dia, Ferrer i Civit, i dos absolts, Granier i Argelaguet.

ROMEA

Segueixen els èxits de l'Enric Borràs, que és un actor—ja ho deuen saber—que, de tan gran no s'acaba mai. Amb un actor així és natural que s'ompli cada dia el teatre. Això és una ganga. Una ganga per a tots: per a en Borràs, per a l'empresari i per al públic.

Ahir dijous degué debutar l'actriu francesa Charlotte Lyses amb "La gran duchesse et le garçon d'étage", la deliciosa comèdia d'Alfred Savoir.

ELDORADO

En aquest teatre ha debutat la companyia Caballé, que dirigeix en Pere Segura. A en Segura, per la seva gràcia i la seva intel·ligència, li diuen Pere el Gran. Ens sembla molt bé, i hi estem conformes de tota conformitat.

Diuen que la setmana que ve s'estrena una opereta d'en Junoy i en "Demón", "Las pobres millonarias". Posaríem les mans al foc de què serà un èxit.

Millor.

NUEVO

Segueix l'èxit de "Cançó d'amor i de guerra". Mirin si segueix, que la companyia d'en Llimona acabava els seus compromisos el passat diumenge, i, en vista de què l'obra—l'obra de la temporada, senyors!—agrada més cada dia, i porta més gent al teatre, ha decidit prorrogar el contracte. Són varies les vegades que a taquilla s'ha trobat el públic amb el cartell de "Quedan despachadas todas las localidades".

Els autors han de sortir cada dia al prosceni requerits pels aplaudiments del públic. Darrerament, per a descansar a en Gimeno, ha interpretat el paper d'"Avi Castellet" en Joan Claramunt, obtenint un sorollós èxit, merescudíssim.

POLIORAMA

En aquest teatre ens han donat una obra d'en Benavente, "Alfilerazos", que no ens ha interessat gota. Creiem que el

mateix li ha passat al públic. No val la pena ni de fer-ne la crítica, perquè no té crítica possible.

VICTORIA

"El manto de la Virgen" és una sarsuela d'ambient andalus, que ha escrit el poeta Salvador Valverde i ha musicat el mestre López del Toro. Ha estat un èxit de llibre i música. Ens en alegrem. El mestre López del Toro ja té ben guanyada una reputació de músic excellent. En Salvador Valverde és un poeta delicadíssim que, si segueix treballant com fins ara, té el triomf a la mà.

COMICO

"Oui-Oui" segueix obtenint cada nit un gran èxit. Ja no ho hauríem de dir això, perquè ja ho sap tothom. Però com que ens causa una satisfacció tan gran poder dir-ho!...

En aquesta casa—que consti!—ens en alegrem dels èxits de tots els amics.

GOYA

En Giralt ha estrenat "La sobrina que llovió del cielo". Es tracta d'una finíssima i deliciosa comèdia que, pel seu diàleg i la seva trama, mereix tots els elogis.

Molt justes les ilustracions musicals d'en Carrascosa. Molt bé la interpretació per part dels senyors La Riva, Guitart, Llorens i Samsó, i per part de les senyores, quals noms sentim no recordar.

BOB

FUTBOL

Qualsevol diria que ha passat alguna cosa! Total perquè ha perdut l'"Espanyol" tant de rebombori! Com si un equip per pintat que sigui no pogués perdre. Se n'ha fet un xic massa, i a nosaltres no ens agrada tanta propaganda; sobretot perquè creiem que al caigut se l'ha de compadir, i tant rebombori no fa altra cosa que recordar al pobre "Espanyol" la seva ensopegada.

Aquesta vegada, però, l'ensopegada ha estat formidable; un partit perdut en les circumstàncies del de diumenge equivalia als súbdits d'en Zamora el perdre el dret a continuar fent el tifa en el Campionat d'Espanya.

I mireu què són les coses; després de tots aquests partits resulta que els que queden semifinalistes són precisament els sotscampions, i els campions han sucumbit tot jugant contra aquells; és bonic, molt bonic! El que dona moltes vegades els campionats.

Es clar que l'"Espanyol" té moltes coses al seu favor que poden dispensar-li la derrota del diumenge, com per exemple: la pluja, el fang, el públic i... que en varen saber menys, però el fet és que varen perdre i que Zamora no s'hi va veure de content. Estava tan aclaparat el pobre "guarda-meta" nacional, que ni va tenir esma de protestar. El que el va acabar d'aclaparar va ésser les grans qualitats de "Pepe Luis" en

qüestions de tirar "penaltys". I pensar que si hagués transformat el que va tirar haurien empatat i haurien pogut tornar a provar sortl...

Res, estava decidit que aquell dia tenien la negra i havien de perdre.

I qui no s'aconsola és perquè no vol.

* * *

L'"Europa", com ja vàrem dir, ens va donar anglesos, però fillets de Déu quins anglesos! Nosaltres, que ja els havíem vist jugar altres vegades a aquests nois del "Civil Service", aquesta vegada ni els vàrem arribar a conèixer. I que malament ho feien!

El primer dia encara van mig defensar-se i el porter, que es diu Ress, va fer alguna cosa, però el que és el segon dia, tothom anava a la desbandada i el pobre Ress no va poguer fer "res" per evitar la mitja dotzena d'obsequis en què fou obsequiat.

I això que l'"Europa" en aquests partits ho va fer tan malament com va saber, que si arriba a apretar un xic, això dels sis haurien estat, quan menys, un "cabasset".

De totes maneres, no val a encaparrar-s'hi gaire. Amb tres i sis ja n'hi ha prou.

* * *

Demà passat, a Saragossa, el "Barcelona" ha de barallar-se en semifinal del Campionat d'Espanya, amb l'"Irún".

S'han organitzat trens especials, i moltes altres coses.

Desitgem al "Barcelona" que Saragossa els provi un xic més que a l'"Espanyol".

MOTORISME

Dissabte passat, al matí, quan vàrem veure que plovia d'aquella manera, ja ho vàrem dir: "L'Autòdrom en té la culpa", i és que, per no perdre la costum, com que s'havien anunciat curses a l'Autòdrom, els elements es varen revelar.

I, és clar, va venir la suspensió de les curses, i tot seguit es va aclarir i vàrem tenir un diumenge esplèndid.

Primerament els clubs de futbol estaven molt amoïnats davant el temps, però quan varen veure la suspensió esmentada, ja es varen posar qui més content i no pensaven en altra cosa que l'endemà podrien veure pilota.

La llàstima va ésser que l'Autòdrom no hagués estat situat pels volts de Saragossa, que, quan menys, haurien estalviat la remullada als de l'"Espanyol" i potser, potser, millor sort...

Està vist que per a fer-se proves a l'Autòdrom s'haurà de tenir un permís especial dels elements.

HIPISME

Ja tornem a tenir curses a l'Hipòdrom. Diumenge passat es van inaugurar i, com de costum, s'hi veien les mateixes cares.

Decididament, els aficionats als cavalls no augmenten, i és que, avui com avui, els que agafen afició a aquest esport (?), o joc, són la gent que tenen la flaca de fer goma.

Mireu que n'hi ha molts d'aquests infeliços! Diumenge mateix hi abundaven extraordinàriament.

Tanmateix és deliciós; aviat es farà més recomanable que els mig dies del Passeig de Gràcia i els matins del Desert de Sarrià.

S'ha de conèixer amb alguna cosa que progressem!

TEIXI

LA RADIOTELEFONIA AL CEL

— Què toquen, ara, noi?
— L'Aida
— Veus, això m'agrada.

ELS FELIÇOS

—Ja et prepares per a l'estiueig?
—Però, home, amb aquesta barraca, on hi entren la pluja i el sol per tot arreu, encara vols més estiueig?

Els empleats de telèfons han format el seu Sindicat. Molt bé; suposem que una de les coses que faran, serà, abans de demanar més sou, el que la ciutat pugui celebrar conferències i s'acabi aquest "Està comunicando" que ens té trasbalsat a tots. Els ho agrairà la ciutat i tots quants paguem l'excessiu preu d'aquest aparell, avui bon xic inútil.

El monument de Colomb encara està ple de rates. I quan no hi han rates, hi han "rateros" que encara mosseguen més.

L'ESQUELLA, que fou el primer diari o publicació que va promoure el que es belluguessin els "ediles sacrificats", desitja que aquest oblidat genovès estigui en més dignes condicions...

Cal bellugar-se i que la ciutat demani el conservament d'aquesta estàtua que ens costa milers i milers de duros.

Uns regidors anaren a Horta, Sagrera i altres llocs per a posar-hi llums.

Ja sabem com acabarà la visita dels senyors de la "venera". Els veïns hauran de comprar fanalets esperant... esperant.

L'alcalde ha estat molts dies sense rebre a la premsa i sols donen notes que no tenen cap importància local.

Nosaltres creiem—i ho fariem—retirar-nos tots i fer pagar els acords i notes a preu d'"ordinaris anuncis".

No és bona idea "chicos de la premsa?"
Aquestes coses rai que no amoinen gairel

El Col·legi de galenos, publicarà una revista nomenada "Boletín Oficial de Médicos de la Provincia de Barcelona".

També sembla que molts estudiants de tallar caps i cames, faran sortir el periòdic "El Recte".

A aquest món hi hat ranquilitat per a tot.
Ja tenia raó aquella vella ...

En Franco no assistí al comiat dels mariners del "Buenos Aires".

El comandant digué que se li espatllaren els tubs conductors de gasolina.

Ve't aquí que quan a un no se li espatlla l'aparell, a l'altre se li espatlla el vestit.

En Ramon i Cajal no va assistir tampoc al seu estatua-ment.

Ni en Romanones. Ni en Cavia.

Es clar: una estàtua no és per fer cremar a ningú; menys encara si és de pedra.

Els alemanys sempre han estat una família de "pepes". Ara volen reconèixer la propietat. I els socialistes rebutgen aital projecte. Ja es parla que caurà el Govern.

Naturalment, amb homes ineptes com pot aguantar-se? Ni amb crosses.

Pobres visionaris!...

Això de les visions és per analfabets, i vivim cada dia rodejat de totxos i gent que somnia truites...

El dia 23 es celebrà a la "Sala Mozart" de Calella, la vetllada a benefici de les famílies de les víctimes de la catàstrofe de Roses. Fou una festa magnífica, en la qual es demostrà el sentiment per aquell naufragi. La quantitat recollida arriba a prop de 1.000 pessetes.

En el concert que es donà—un concert bo de debò—sobresortiren els executants senyoretas Dolors Clavera i Alexandrina Turró, orquestrina dirigida pels senyors Salom i Teixidó i els deixebles de l'Acadèmia Salom.

Bagiquet: No despreciam la vostra col·laboració, però no més publicarem les coses que ens vagin bé. Aquest darrer article ens va bé.—E. V.: Bé, la nova estampa del mal viure.—E. P.: Bé, també anirà.—C. L. D. O.: Un altre dia, germà.—S. B. J.: Vós, mai. Què us heu pensat?—T. O. I.: Ah, no; això mai!—P. A.: Rebuda la poesia "Enyor...!" Us vàrem dir que teníeu condicions per a escriure. Era la vostra espontaneïtat el que ens ho feia creure. Però aneu fent més coses, i no avanceu ni un pas. Rectifiquem, doncs. Creiem que no sou cridat a la filera dels escriptors, i menys encara a la dels poetes.—Fra Granota: Ens va bé la vostra prosa. La publicarem.—Nova-Vila: El nostre setmanari no és cap periòdic pornogràfic.—A. V.: El barber no ens acaba de fer gràcia, l'"ir de tiendas", encara menys.—P. P. de Sant Feliu de Guixols: Gràcies d'haver-nos advertit que el bandarria pintor d'ofici cardoner, que es signa "El rei de la barrila", faci passar com a pròpies poesies robades del malaurat Josep Maria Codolasa. Estarem "al tantu" perquè no ens envii res. Us preguem que vós mateix ho advertiu al periòdic "Palmarium" de Sant Feliu. Sembla estrany que "Palmarium" consentiaixò o, que en tot cas, ho ignori.

Impremta LA CAMPANA i L'ESQUELLA : Olm, 8, Ciutat

Llibreria Espanyola d'Antoni López ♦ ♦ Rambla del Mig, 20, Barcelona
TELÈFON A. 4115

LO NOY

DE LA

M A R E

SETMANARI CATALA DE L'ANY 1866,
ESCRIT I DIBUIXAT PELS MILLORS
HOMES D'AQUELLA EPOCA

Edició reduïda al tamany d'octau.

Preu: 5 ptes.

MALLORCA

Album de fotografies de la famosa Illa daurada, recopilades per OLEGARI JUNYENT

Pessetes 12

ANGEL PESTAÑA

SETENTA DÍAS EN RUSIA

Lo que yo pienso

Un tomo en 8.º Ptas. 3'50

LUIS CAPDEVILA

Las mujeres, la noche y el amor

Un tomo: Ptas. 5

Demà, dissabte,

La Campana de Gràcia

publicarà un número de força actualitat, i el quart fulletí enquadrable del antic setmanari,

UN TROS DE PAPER

Compreu LA CAMPANA DE GRACIA

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Cir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no es remet, ademés, 30 cèntims per a certificat. Als corresponsals se'ls otorguen rebaixes.

COMENTARIS

—Ja ho veus, Tòfol! Ens fem vells... i encara plou!